

Liber Iob

Hebraice Iyov

[1](#) [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10](#)

[11](#) [12](#) [13](#) [14](#) [15](#) [16](#) [17](#) [18](#) [19](#) [20](#)

[21](#) [22](#) [23](#) [24](#) [25](#) [26](#) [27](#) [28](#) [29](#) [30](#)

[31](#) [32](#) [33](#) [34](#) [35](#) [36](#) [37](#) [38](#) [39](#) [40](#)

[41](#) [42](#)

1

1:1

vir erat in terra Hus nomine Iob et erat vir ille simplex et rectus ac timens Deum et recedens a malo

1:2

natique sunt ei septem filii et tres filiae

1:3

et fuit possessio eius septem milia ovium et tria milia camelorum quingenta quoque iuga boum et quingentae asinae ac familia multa nimis eratque vir ille magnus inter omnes Orientales

1:4

et ibant filii eius et faciebant convivium per domos unusquisque in die suo et mittentes vocabant tres sorores suas ut comederent et biberent cum eis

1:5

cumque in orbem transissent dies convivii mittebat ad eos Iob et sanctificabat illos consurgensque diluculo offerebat holocausta per singulos dicebat enim ne forte peccaverint filii mei et benedixerint Deo in cordibus suis sic faciebat Iob cunctis diebus

1:6

quadam autem die cum venissent filii Dei ut adsisterent coram Domino adfuit inter eos etiam Satan

1:7

cui dixit Dominus unde venis qui respondens ait circuivi terram et perambulavi eam

1:8

dixitque Dominus ad eum numquid considerasti servum meum Iob quod non sit ei similis in terra homo simplex et rectus et timens Deum ac recedens a malo

1:9

cui respondens Satan ait numquid frustra timet Iob Deum

1:10

nonne tu vallasti eum ac domum eius universamque substantiam per circuitum operibus manuum eius benedixisti et possessio illius crevit in terra

1:11

sed extende paululum manum tuam et tange cuncta quae possidet nisi in facie tua benedixerit tibi

1:12

dixit ergo Dominus ad Satan ecce universa quae habet in manu tua sunt tantum in eum ne extendas manum tuam egressusque est Satan a facie Domini

1:13

cum autem quadam die filii et filiae eius comederent et biberent vinum in domo fratris sui primogeniti

1:14

nuntius venit ad Iob qui diceret boves arabant et asinae pascebantur iuxta eos

1:15

et inruerunt Sabei tuleruntque omnia et pueros percusserunt gladio et evasi ego solus ut nuntiarem tibi

1:16

cumque adhuc ille loqueretur venit alter et dixit ignis Dei cecidit e caelo et tactas oves puerosque consumpsit et effugi ego solus ut nuntiarem tibi

1:17

sed et illo adhuc loquente venit alius et dixit Chaldei fecerunt tres turmas et invaserunt camelos et tulerunt eos necnon et pueros percusserunt gladio et ego fugi solus ut nuntiarem tibi

1:18

loquebatur ille et ecce alius intravit et dixit filiis tuis et filiabus vescentibus et bibentibus vinum in domo fratris sui primogeniti

1:19

repente ventus vehemens inruit a regione deserti et concussit quattuor angulos domus quae corruens oppressit liberos tuos et mortui sunt et effugi ego solus ut nuntiarem tibi

1:20

tunc surrexit Iob et scidit tunicam suam et tonso capite corruens in terram adoravit

1:21

et dixit nudus egressus sum de utero matris meae et nudus revertar illuc Dominus dedit Dominus abstulit sit nomen Domini benedictum

1:22

in omnibus his non peccavit Iob neque stultum quid contra Deum locutus est.

2

2:1

factum est autem cum quadam die venissent filii Dei et starent coram Domino venisset quoque Satan inter eos et staret in conspectu eius

2:2

ut diceret Dominus ad Satan unde venis qui respondens ait circuivi terram et perambulavi eam

2:3

et dixit Dominus ad Satan numquid considerasti servum meum Iob quod non sit ei similis in terra vir simplex et rectus timens Deum ac recedens a malo et adhuc retinens innocentiam tu autem commovisti me adversus eum ut adfligerem illum frustra

2:4

cui respondens Satan ait pellem pro pelle et cuncta quae habet homo dabit pro anima sua

2:5

alioquin mitte manum tuam et tange os eius et carnem et tunc videbis quod in facie benedicat tibi

2:6

dixit ergo Dominus ad Satan ecce in manu tua est verumtamen animam illius conserva

2:7

egressus igitur Satan a facie Domini percussit Iob ulcere pessimo a planta pedis usque ad verticem eius

2:8

qui testa saniem deradebat sedens in sterquilinio

2:9

dixit autem illi uxor sua adhuc tu permanes in simplicitate tua benedic Deo et morere

2:10

qui ait ad illam quasi una de stultis locuta es si bona suscepimus de manu Domini quare mala non suscipiamus in omnibus his non peccavit Iob labiis suis

2:11

igitur audientes tres amici Iob omne malum quod accidisset ei venerunt singuli de loco suo Eliphaz Themanites et Baldad Suites et Sophar Naamathites condixerant enim ut pariter venientes visitarent eum et consolarentur

2:12

cumque levassent procul oculos suos non cognoverunt eum et exclamantes ploraverunt scissisque vestibis sparserunt pulverem super caput suum in caelum

2:13

et sederunt cum eo in terram septem diebus et septem noctibus et nemo loquebatur ei verbum videbant enim dolorem esse vehementem.

3

3:1

post haec aperuit Iob os suum et maledixit diei suo

3:2

et locutus est

3:3

pereat dies in qua natus sum et nox in qua dictum est conceptus est homo

3:4

dies ille vertatur in tenebras non requirat eum Deus desuper et non inlustret lumine

3:5

obscurant eum tenebrae et umbra mortis occupet eum caligo et involvatur amaritudine

3:6

noctem illam tenebrosus turbo possideat non computetur in diebus anni nec numeretur in mensibus

3:7

sit nox illa solitaria nec laude digna

3:8

maledicant ei qui maledicunt diei qui parati sunt suscitare Leviathan

3:9

obtenebrentur stellae caligine eius expectet lucem et non videat nec ortum surgentis aurorae

3:10

quia non conclusit ostia ventris qui portavit me nec abstulit mala ab oculis meis

3:11

quare non in vulva mortuus sum egressus ex utero non statim perii

3:12

quare exceptus genibus cur lactatus uberibus

3:13

nunc enim dormiens silerem et somno meo requiescerem

3:14

cum regibus et consulibus terrae qui aedificant sibi solitudines

3:15

aut cum principibus qui possident aurum et replent domos suas argento

3:16

aut sicut abortivum absconditum non subsisterem vel qui concepti non viderunt lucem

3:17

ibi impii cessaverunt a tumultu et ibi requieverunt fessi robore

3:18

et quondam vincti pariter sine molestia non audierunt vocem exactoris

3:19

parvus et magnus ibi sunt et servus liber a domino suo

3:20

quare data est misero lux et vita his qui in amaritudine animae sunt

3:21

qui expectant mortem et non venit quasi effodientes thesaurum

3:22

gaudentque vehementer cum invenerint sepulchrum

3:23

viro cuius abscondita est via et circumdedit eum Deus tenebris

3:24

antequam comedam suspiro et quasi inundantes aquae sic rugitus meus

3:25

quia timor quem timebam evenit mihi et quod verebar accidit

3:26

nonne dissimulavi nonne silui nonne quievi et venit super me indignatio.

4

4:2

si coeperimus loqui tibi forsitan moleste accipias sed conceptum sermonem tenere quis possit

4:3

ecce docuisti multos et manus lassas roborasti

4:4

vacillantes confirmaverunt sermones tui et genua trementia confortasti

4:5

nunc autem venit super te plaga et defecisti tetigit te et conturbatus es

4:6

timor tuus fortitudo tua patientia tua et perfectio viarum tuarum

4:7

recordare obsecro te quis umquam innocens perierit aut quando recti deleti sint

4:8

quin potius vidi eos qui operantur iniquitatem et seminant dolores et metunt eos

4:9

flante Deo perisse et spiritu irae eius esse consumptos

4:10

rugitus leonis et vox leaenae et dentes catulorum leonum contriti sunt

4:11

tigris periit eo quod non haberet praedam et catuli leonis dissipati sunt

4:12

porro ad me dictum est verbum absconditum et quasi furtive suscepit auris mea venas susurri eius

4:13

in horrore visionis nocturnae quando solet sopor occupare homines

4:14

pavor tenuit me et tremor et omnia ossa mea perterrita sunt

4:15

et cum spiritus me praesente transiret inhorruerunt pili carnis meae

4:16

stetit quidam cuius non agnoscebam vultum imago coram oculis meis et vocem quasi aurae lenis audivi

4:17

numquid homo Dei conparatione iustificabitur aut factore suo purior erit vir

4:18

ecce qui serviunt ei non sunt stabiles et in angelis suis repperit pravitatem

4:19

quanto magis hii qui habitant domos luteas qui terrenum habent fundamentum consumentur velut a tineas

4:20

de mane usque ad vesperum succidentur et quia nullus intellegit in aeternum peribunt

4:21

qui autem reliqui fuerint auferentur ex eis morientur et non in sapientia.

5

5:1

voca ergo si est qui tibi respondeat et ad aliquem sanctorum convertere

5:2

vere stultum interficit iracundia et parvulum occidit invidia

5:3

ego vidi stultum firma radice et maledixi pulchritudini eius statim

5:4

longe fient filii eius a salute et conterentur in porta et non erit qui eruat

5:5

cuius messem famelicus comedet et ipsum rapiet armatus et ebibent sitientes divitias eius

5:6

nihil in terra sine causa fit et de humo non orietur dolor

5:7

homo ad laborem nascitur et avis ad volatum

5:8

quam ob rem ego deprecabor Dominum et ad Deum ponam eloquium meum

5:9

qui facit magna et inscrutabilia et mirabilia absque numero

5:10

qui dat pluviam super faciem terrae et inrigat aquis universa

5:11

qui ponit humiles in sublimi et maerentes erigit sospitate

5:12

qui dissipat cogitationes malignorum ne possint implere manus eorum quod coeperant

5:13

qui adprehendit sapientes in astutia eorum et consilium pravorum dissipat

5:14

per diem incurrent tenebras et quasi in nocte sic palpabunt in meridie

5:15

porro salvum faciet a gladio oris eorum et de manu violenti pauperem

5:16

et erit egeno spes iniquitas autem contrahet os suum

5:17

beatus homo qui corripitur a Domino increpationem ergo Domini ne reprobes

5:18

quia ipse vulnerat et medetur percutit et manus eius sanabunt

5:19

in sex tribulationibus liberabit te et in septima non tanget te malum

5:20

in fame eruet te de morte et in bello de manu gladii

5:21

a flagello linguae absconderis et non timebis calamitatem cum venerit

5:22

in vastitate et fame ridebis et bestiam terrae non formidabis

5:23

sed cum lapidibus regionum pactum tuum et bestiae terrae pacificae erunt tibi

5:24

et scies quod pacem habeat tabernaculum tuum et visitans speciem tuam non peccabis

5:25

scies quoque quoniam multiplex erit semen tuum et progenies tua quasi herba terrae

5:26

ingredieris in abundantia sepulchrum sicut infertur acervus in tempore suo

5:27

ecce hoc ut investigavimus ita est quod auditum mente pertracta.

6

6:1

respondens autem Iob dixit

6:2

utinam adpenderentur peccata mea quibus iram merui et calamitas quam patior in statera

6:3

quasi harena maris haec gravior appareret unde et verba mea dolore sunt plena

6:4

quia sagittae Domini in me sunt quarum indignatio ebibit spiritum meum et terrores Domini militant contra me

6:5

numquid rugiet onager cum habuerit herbam aut mugiet bos cum ante praesepe plenum steterit

6:6

aut poterit comedi insulsum quod non est sale conditum aut potest aliquis gustare quod gustatum adfert mortem

6:7

quae prius tangere nolebat anima mea nunc prae angustia cibi mei sunt

6:8

quis det ut veniat petitio mea et quod expecto tribuat mihi Deus

6:9

et qui coepit ipse me conterat solvat manum suam et succidat me

6:10

et haec mihi sit consolatio ut adfligens me dolore non parcat nec contradicam sermonibus Sancti

6:11

quae est enim fortitudo mea ut sustineam aut quis finis meus ut patienter agam

6:12

nec fortitudo lapidum fortitudo mea nec caro mea aerea est

6:13

ecce non est auxilium mihi in me et necessarii quoque mei recesserunt a me

6:14

qui tollit ab amico suo misericordiam timorem Domini derelinquit

6:15

fratres mei praeterierunt me sicut torrens qui raptim transit in convallibus

6:16

qui timent pruina inruet super eos nix

6:17

tempore quo fuerint dissipati peribunt et ut incaluerit solventur de loco suo

6:18

involutae sunt semitae gressuum eorum ambulabunt in vacuum et peribunt

6:19

considerate semitas Theman itinera Saba et expectate paulisper

6:20

confusi sunt quia speravi venerunt quoque usque ad me et pudore cooperti sunt

6:21

nunc venistis et modo videntes plagam meam timetis

6:22

numquid dixi adferte mihi et de substantia vestra donate mihi

6:23

vel liberate me de manu hostis et de manu robustorum eruite me

6:24

docete me et ego tacebo et si quid forte ignoravi instruite me

6:25

quare detraxistis sermonibus veritatis cum e vobis nullus sit qui possit arguere

6:26

ad increpandum tantum eloquia concinnatis et in ventum verba profertis

6:27

super pupillum inruitis et subvertere nitimini amicum vestrum

6:28

verumtamen quod coepistis explete praebete aurem et videte an mentiar

6:29

respondete obsecro absque contentione et loquentes id quod iustum est iudicate

6:30

et non invenietis in lingua mea iniquitatem nec in faucibus meis stultitia personabit.

7

7:1

militia est vita hominis super terram et sicut dies mercennarii dies eius

7:2

sicut servus desiderat umbram et sicut mercennarius praestolatur finem operis sui

7:3

sic et ego habui menses vacuos et noctes laboriosas enumeravi mihi

7:4

si dormiero dico quando consurgam et rursum expectabo vesperam et replebor doloribus usque ad tenebras

7:5

induta est caro mea putredine et sordibus pulveris cutis mea aruit et contracta est

7:6

dies mei velocius transierunt quam a texente tela succiditur et consumpti sunt absque ulla spe

7:7

memento quia ventus est vita mea et non revertetur oculus meus ut videat bona

7:8

nec aspiciet me visus hominis oculi tui in me et non subsistam

7:9

sicut consumitur nubes et pertransit sic qui descenderit ad inferos non ascendet

7:10

nec revertetur ultra in domum suam neque cognoscet eum amplius locus eius

7:11

quapropter et ego non parcam ori meo loquar in tribulatione spiritus mei confabulabor cum amaritudine animae meae

7:12

numquid mare sum ego aut cetus quia circumdedisti me carcere

7:13

si dixero consolabitur me lectulus meus et relevabor loquens mecum in strato meo

7:14

terrebis me per somnia et per visiones horrore concuties

7:15

quam ob rem elegit suspendium anima mea et mortem ossa mea

7:16

desperavi nequaquam ultra iam vivam parce mihi nihil enim sunt dies mei

7:17

quid est homo quia magnificas eum aut quia ponis erga eum cor tuum

7:18

visitas eum diluculo et subito probas illum

7:19

usquequo non parces mihi nec dimittis me ut gluttiam salivam meam

7:20

peccavi quid faciam tibi o custos hominum quare posuisti me contrarium tibi et factus sum mihimet ipsi gravis

7:21

cur non tolles peccatum meum et quare non auferes iniquitatem meam ecce nunc in pulvere dormiam et si mane me quaesieris non subsistam.

8

8:1

respondens autem Baldad Suites dixit

8:2

usquequo loqueris talia et spiritus multiplex sermones oris tui

8:3

numquid Deus subplantat iudicium et Omnipotens subvertit quod iustum est

8:4

etiam si filii tui peccaverunt ei et dimisit eos in manu iniquitatis suae

8:5

tu tamen si diluculo consurrexeris ad Deum et Omnipotentem fueris deprecatus

8:6

si mundus et rectus incesseris statim evigilabit ad te et pacatum reddet habitaculum iustitiae tuae

8:7

in tantum ut priora tua fuerint parva et novissima tua multiplicentur nimis

8:8

interroga enim generationem pristinam et diligenter investiga patrum memoriam

8:9

hesterni quippe sumus et ignoramus quoniam sicut umbra dies nostri sunt super terram

8:10

et ipsi docebunt te loquentur tibi et de corde suo proferent eloquia

8:11

numquid vivere potest scirpus absque humore aut crescet carectum sine aqua

8:12

cum adhuc sit in flore nec carpatur manu ante omnes herbas arescit

8:13

sic viae omnium qui obliviscuntur Deum et spes hypocritae peribit

8:14

non ei placebit vecordia sua et sicut tela araneorum fiducia eius

8:15

innitetur super domum suam et non stabit fulciet eam et non consurget

8:16

humectus videtur antequam veniat sol et in horto suo germen eius egreditur

8:17

super acervum petrarum radices eius densabuntur et inter lapides commorabitur

8:18

si absorbuerit eum de loco suo negabit eum et dicet non novi te

8:19

haec est enim laetitia viae eius ut rursum de terra alii germinentur

8:20

Deus non proiciet simplicem nec porriget manum malignis

8:21

donec impleatur risu os tuum et labia tua iubilo

8:22

qui oderunt te induentur confusione et tabernaculum impiorum non subsistet.

9:1

et respondens Iob ait

9:2

vere scio quod ita sit et quod non iustificetur homo conpositus Deo

9:3

si voluerit contendere cum eo non poterit ei respondere unum pro mille

9:4

sapiens corde est et fortis robore quis restitit ei et pacem habuit

9:5

qui transtulit montes et nescierunt hii quos subvertit in furore suo

9:6

qui commovet terram de loco suo et columnae eius concutiuntur

9:7

qui praecipit soli et non oritur et stellas claudit quasi sub signaculo

9:8

qui extendit caelos solus et graditur super fluctus maris

9:9

qui facit Arcturum et Oriona et Hyadas et interiora austri

9:10

qui facit magna et inconprehensibilia et mirabilia quorum non est numerus

9:11

si venerit ad me non videbo si abierit non intellegam eum

9:12

si repente interroget quis respondebit ei vel quis dicere potest cur facis

9:13

Deus cuius resistere irae nemo potest et sub quo curvantur qui portant orbem

9:14

quantus ergo sum ego qui respondeam ei et loquar verbis meis cum eo

9:15

qui etiam si habuero quippiam iustum non respondebo sed meum iudicem deprecabor

9:16

et cum invocantem exaudierit me non credo quod audierit vocem meam

9:17

in turbine enim conteret me et multiplicabit vulnera mea etiam sine causa

9:18

non concedit requiescere spiritum meum et implet me amaritudinibus

9:19

si fortitudo quaeritur robustissimus est si aequitas iudicii nemo pro me audet testimonium dicere

9:20

si iustificare me voluero os meum condemnabit me si innocentem ostendere pravum me conprobabit

9:21

etiam si simplex fuero hoc ipsum ignorabit anima mea et taedebit me vitae meae

9:22

unum est quod locutus sum et innocentem et impium ipse consumit

9:23

si flagellat occidat semel et non de poenis innocentum rideat

9:24

terra data est in manu impii vultum iudicum eius operit quod si non ille est quis ergo est

9:25

dies mei velociores fuerunt cursore fugerunt et non viderunt bonum

9:26

pertransierunt quasi naves poma portantes sicut aquila volans ad escam

9:27

cum dixero nequaquam ita loquar commuto faciem meam et dolore torqueor

9:28

verebar omnia opera mea sciens quod non parceres delinquenti

9:29

si autem et sic impius sum quare frustra laboravi

9:30

si lotus fuero quasi aquis nivis et fulserint velut mundissimae manus meae

9:31

tamen sordibus intingues me et abominabuntur me vestimenta mea

9:32

neque enim viro qui similis mei est respondebo nec qui mecum in iudicio ex aequo possit audiri

9:33

non est qui utrumque valeat arguere et ponere manum suam in ambobus

9:34

auferat a me virgam suam et pavor eius non me terreat

9:35

loquar et non timebo eum neque enim possum metuens respondere.

10

10:1

taedet animam meam vitae meae dimittam adversum me eloquium meum loquar in amaritudine animae meae

10:2

dicam Deo noli me condemnare indica mihi cur me ita iudices

10:3

numquid bonum tibi videtur si calumnieris et opprimas me opus manuum tuarum et consilium impiorum adiuves

10:4
numquid oculi carnei tibi sunt aut sicut videt homo et tu videbis

10:5
numquid sicut dies hominis dies tui et anni tui sicut humana sunt tempora

10:6
ut quaeras iniquitatem meam et peccatum meum scruteris

10:7
et scias quia nihil impium fecerim cum sit nemo qui de manu tua possit eruere

10:8
manus tuae plasmaverunt me et fecerunt me totum in circuitu et sic repente praecipitas me

10:9
memento quaeso quod sicut lutum feceris me et in pulverem reduces me

10:10
nonne sicut lac mulsisti me et sicut caseum me coagulasti

10:11
pelle et carnibus vestisti me et ossibus et nervis conpegisti me

10:12
vitam et misericordiam tribuisti mihi et visitatio tua custodivit spiritum meum

10:13
licet haec celes in corde tuo tamen scio quia universorum memineris

10:14
si peccavi et ad horam pepercisti mihi cur ab iniquitate mea mundum me esse non pateris

10:15
et si impius fuero vae mihi est et si iustus non levabo caput saturatus adflictione et miseria

10:16
et propter superbiam quasi leaenam capies me reversusque mirabiliter me crucias

10:17
instauras testes tuos contra me et multiplicas iram tuam adversum me et poenae militant in me

10:18
quare de vulva eduxisti me qui utinam consumptus essem ne oculus me videret

10:19
fuissem quasi qui non essem de utero translatus ad tumulum

10:20
numquid non paucitas dierum meorum finietur brevi dimitte ergo me ut plangam paululum dolorem meum

10:21
antequam vadam et non revertar ad terram tenebrosam et opertam mortis caligine

10:22
terram miseriae et tenebrarum ubi umbra mortis et nullus ordo et sempiternus horror inhabitans.

11:1
respondens autem Sophar Naamathites dixit

11:2
numquid qui multa loquitur non et audiet aut vir verbosus iustificabitur

11:3
tibi soli tacebunt homines et cum ceteros inriseris a nullo confutaberis

11:4
dixisti enim purus est sermo meus et mundus sum in conspectu tuo

11:5
atque utinam Deus loqueretur tecum et aperiret labia sua tibi

11:6
ut ostenderet tibi secreta sapientiae et quod multiplex esset lex eius et intellegeres quod multo minora exigaris a Deo quam meretur iniquitas tua

11:7
forsitan vestigia Dei conprehendes et usque ad perfectum Omnipotentem repperies

11:8
excelsior caelo est et quid facies profundior inferno et unde cognosces

11:9
longior terrae mensura eius et latior mari

11:10
si subverterit omnia vel in unum coartaverit quis contradicet ei

11:11
ipse enim novit hominum vanitatem et videns iniquitatem nonne considerat

11:12
vir vanus in superbiam erigitur et tamquam pullum onagri se liberum natum putat

11:13
tu autem firmasti cor tuum et expandisti ad eum manus tuas

11:14
si iniquitatem quod est in manu tua abstuleris a te et non manserit in tabernaculo tuo iniustitia

11:15
tum levare poteris faciem tuam absque macula et eris stabilis et non timebis

11:16
miseriae quoque oblivisceris et quasi aquarum quae praeterierint recordaberis

11:17
et quasi meridianus fulgor consurget tibi ad vesperam et cum te consumptum putaveris orieris ut lucifer

11:18
et habebis fiduciam proposita tibi spe et defossus securus dormies

11:19
requiesces et non erit qui te exterreat et deprecabuntur faciem tuam plurimi

11:20
oculi autem impiorum deficient et effugium peribit ab eis et spes eorum abominatio animae.

12:1

respondens autem Iob dixit

12:2

ergo vos estis soli homines et vobiscum morietur sapientia

12:3

et mihi est cor sicut et vobis nec inferior vestri sum quis enim haec quae nostis ignorat

12:4

qui deridetur ab amico suo sicut ego invocabit Deum et exaudiet eum deridetur enim iusti simplicitas

12:5

lampas contempta apud cogitationes divitum parata ad tempus statutum

12:6

abundant tabernacula praedonum et audacter provocant Deum cum ipse dederit omnia in manibus eorum

12:7

nimirum interroga iumenta et docebunt te et volatilia caeli et indicabunt tibi

12:8

loquere terrae et respondebit tibi et narrabunt pisces maris

12:9

quis ignorat quod omnia haec manus Domini fecerit

12:10

in cuius manu anima omnis viventis et spiritus universae carnis hominis

12:11

nonne auris verba diiudicat et fauces comedentis saporem

12:12

in antiquis est sapientia et in multo tempore prudentia

12:13

apud ipsum est sapientia et fortitudo ipse habet consilium et intellegentiam

12:14

si destruxerit nemo est qui aedificet et si incluserit hominem nullus est qui aperiat

12:15

si continuerit aquas omnia siccabuntur et si emisit eas subvertent terram

12:16

apud ipsum est fortitudo et sapientia ipse novit et decipientem et eum qui decipitur

12:17

adducit consiliarios in stultum finem et iudices in stuporem

12:18

balteum regum dissolvit et praecingit fune renes eorum

12:19

ducit sacerdotes inglorios et optimates subplantat

12:20

commutans labium veracium et doctrinam senum auferens

12:21

effundit despectionem super principes et eos qui oppressi fuerant relevans

12:22

qui revelat profunda de tenebris et producit in lucem umbram mortis

12:23

qui multiplicat gentes et perdet eas et subversas in integrum restituet

12:24

qui inmutat cor principum populi terrae et decipit eos ut frustra incedant per invium

12:25

palpabunt quasi in tenebris et non in luce et errare eos faciet quasi ebrios.

13

13:1

ecce omnia et vidit oculus meus et audivit auris mea et intellexi singula

13:2

secundum scientiam vestram et ego novi nec inferior vestri sum

13:3

sed tamen ad Omnipotentem loquar et disputare cum Deo cupio

13:4

prius vos ostendens fabricatores mendacii et cultores perversorum dogmatum

13:5

atque utinam taceretis ut putaremini esse sapientes

13:6

audite ergo correptiones meas et iudicium labiorum meorum adtendite

13:7

numquid Deus indiget vestro mendacio ut pro illo loquamini dolos

13:8

numquid faciem eius accipitis et pro Deo iudicare nitimini

13:9

aut placebit ei quem celare nihil potest aut decipietur ut homo vestris fraudulentis

13:10

ipse vos arguet quoniam in abscondito faciem eius accipitis

13:11

statim ut se commoverit turbabit vos et terror eius inruet super vos

13:12

memoria vestra conparabitur cineri et redigentur in lutum cervices vestrae

13:13

tacete paulisper ut loquar quodcumque mihi mens suggesserit

13:14

quare lacero carnes meas dentibus meis et animam meam porto in manibus meis

13:15

etiam si occiderit me in ipso sperabo verumtamen vias meas in conspectu eius arguam

13:16

et ipse erit salvator meus non enim veniet in conspectu eius omnis hypocrita

13:17

audite sermonem meum et enigmata percipite auribus vestris

13:18

si fuero iudicatus scio quod iustus inveniar

13:19

quis est qui iudicetur mecum veniat quare tacens consumor

13:20

duo tantum ne facias mihi et tunc a facie tua non abscondar

13:21

manum tuam longe fac a me et formido tua non me terreat

13:22

et voca me et respondebo tibi aut certe loquar et tu responde mihi

13:23

quantas habeo iniquitates et peccata scelera mea et delicta ostende mihi

13:24

cur faciem tuam abscondis et arbitraris me inimicum tuum

13:25

contra folium quod vento rapitur ostendis potentiam tuam et stipulam siccam persequeris

13:26

scribis enim contra me amaritudines et consumere me vis peccatis adolescentiae meae

13:27

posuisti in nervo pedem meum et observasti omnes semitas meas et vestigia pedum meorum considerasti

13:28

qui quasi putredo consumendus sum et quasi vestimentum quod comeditur a tineas.

14

14:1

homo natus de muliere brevi vivens tempore repletus multis miseriis

14:2

quasi flos egreditur et conteritur et fugit velut umbra et numquam in eodem statu permanet

14:3

et dignum ducis super huiusmodi aperire oculos tuos et adducere eum tecum in iudicium

14:4

quis potest facere mundum de inmundo conceptum semine nonne tu qui solus es

14:5

breves dies hominis sunt numerus mensuum eius apud te est constituisti terminos eius qui praeterire non poterunt

14:6

recede paululum ab eo ut quiescat donec optata veniat sicut mercennarii dies eius

14:7

lignum habet spem si praecisum fuerit rursum virescit et rami eius pullulant

14:8

si senuerit in terra radix eius et in pulvere emortuus fuerit truncus illius

14:9

ad odorem aquae germinabit et faciet comam quasi cum primum plantatum est

14:10

homo vero cum mortuus fuerit et nudatus atque consumptus ubi quaeso est

14:11

quomodo si recedant aquae de mari et fluuius vacuefactus arescat

14:12

sic homo cum dormierit non resurget donec adteratur caelum non evigilabit nec consurget de somno suo

14:13

quis mihi hoc tribuat ut in inferno protegas me ut abscondas me donec pertranseat furor tuus et constituas mihi tempus in quo recorderis mei

14:14

putasne mortuus homo rursum vivet cunctis diebus quibus nunc milito expecto donec veniat inmutatio mea

14:15

vocabis et ego respondebo tibi operi manuum tuarum porriges dexteram

14:16

tu quidem gressus meos dinumerasti sed parces peccatis meis

14:17

signasti quasi in sacculo delicta mea sed curasti iniquitatem meam

14:18

mons cadens defluet et saxum transfertur de loco suo

14:19

lapides excavant aquae et adluvione paulatim terra consumitur et homines ergo similiter perdes

14:20

roborasti eum paululum ut in perpetuum pertransiret inmutabis faciem eius et emittes eum

14:21

sive nobiles fuerint filii eius sive ignobiles non intellegit

14:22

attamen caro eius dum vivet dolebit et anima illius super semet ipso lugebit.

15

15:1

respondens autem Eliphaz Themanites dixit

15:2

numquid sapiens respondebit quasi in ventum loquens et implebit ardore stomachum suum

15:3

arguis verbis eum qui non est aequalis tui et loqueris quod tibi non expedit

15:4

quantum in te est evacuasti timorem et tulisti preces coram Deo

15:5

docuit enim iniquitas tua os tuum et imitaris linguam blasphemantium

15:6

condemnabit te os tuum et non ego et labia tua respondebunt tibi

15:7

numquid primus homo tu natus es et ante colles formatus

15:8

numquid consilium Dei audisti et inferior te erit eius sapientia

15:9

quid nosti quod ignoremus quid intellegis quod nesciamus

15:10

et senes et antiqui sunt in nobis multo vetustiores quam patres tui

15:11

numquid grande est ut consoletur te Deus sed verba tua prava hoc prohibent

15:12

quid te elevat cor tuum et quasi magna cogitans adtonitos habes oculos

15:13

quid tumet contra Deum spiritus tuus ut proferas de ore huiuscemodi sermones

15:14

quid est homo ut immaculatus sit et ut iustus appareat natus de muliere

15:15

ecce inter sanctos eius nemo inmutabilis et caeli non sunt mundi in conspectu eius

15:16

quanto magis abominabilis et inutilis homo qui bibit quasi aquas iniquitatem

15:17

ostendam tibi audi me quod vidi narrabo tibi

15:18

sapientes confitentur et non abscondunt patres suos

15:19

quibus solis data est terra et non transibit alienus per eos

15:20

cunctis diebus suis impius superbit et numerus annorum incertus est tyrannidis eius

15:21

sonitus terroris semper in auribus illius et cum pax sit ille insidias suspicatur

15:22

non credit quod reverti possit de tenebris circumspectans undique gladium

15:23

cum se moverit ad quaerendum panem novit quod paratus sit in manu eius tenebrarum dies

15:24

terrebit eum tribulatio et angustia vallabit eum sicut regem qui praeparatur ad proelium

15:25

tetendit enim adversus Deum manum suam et contra Omnipotentem roboratus est

15:26

cucurrit adversus eum erecto collo et pingui cervice armatus est

15:27

operuit faciem eius crassitudo et de lateribus eius arvina dependet

15:28

habitavit in civitatibus desolatis et in domibus desertis quae in tumulos sunt redactae

15:29

non ditabitur nec perseverabit substantia eius nec mittet in terra radicem suam

15:30

non recedet de tenebris ramos eius arefaciet flamma et auferetur spiritu oris sui

15:31

non credat frustra errore deceptus quod aliquo pretio redimendus sit

15:32

antequam dies eius impleantur peribit et manus eius arescet

15:33

laedetur quasi vinea in primo flore botrus eius et quasi oliva proiciens florem suum

15:34

congregatio enim hypocritae sterilis et ignis devorabit tabernacula eorum qui munera libenter accipiunt

15:35

concepit dolorem et peperit iniquitatem et uterus eius praeparat dolos.

16

16:1

respondens autem Iob dixit

16:2

audivi frequenter talia consolatores onerosi omnes vos estis

16:3

numquid habebunt finem verba ventosa aut aliquid tibi molestum est si loquaris

16:4

poteram et ego similia vestri loqui atque utinam esset anima vestra pro anima mea

16:5

consolarer et ego vos sermonibus et moverem caput meum super vos

16:6

roborarem vos ore meo et moverem labia quasi parcens vobis

16:7

sed quid agam si locutus fuero non quiescet dolor meus et si tacuero non recedet a me

16:8

nunc autem oppressit me dolor meus et in nihili redacti sunt omnes artus mei

16:9

rugae meae testimonium dicunt contra me et suscitatur falsiloquus adversus faciem meam contradicens mihi

16:10

collegit furorem suum in me et comminans mihi infremuit contra me dentibus suis hostis meus terribilibus oculis me intuitus est

16:11

aperuerunt super me ora sua exprobrantes percusserunt maxillam meam satiati sunt poenis meis

16:12

conclussit me Deus apud iniquum et manibus impiorum me tradidit

16:13

ego ille quondam opulentus repente contritus sum tenuit cervicem meam confregit me et posuit sibi quasi in signum

16:14

circumdedit me lanceis suis convulneravit lumbos meos non pepercit et effudit in terra viscera mea

16:15

concidit me vulnere super vulnus inruit in me quasi gigans

16:16

saccum consui super cutem meam et operui cinere cornu meum

16:17

facies mea intumuit a fletu et palpebrae meae caligaverunt

16:18

haec passus sum absque iniquitate manus meae cum haberem mundas ad Deum preces

16:19

terra ne operias sanguinem meum neque inueniat locum in te latendi clamor meus

16:20

ecce enim in caelo testis meus et conscius meus in excelsis

16:21

verbosi mei amici mei ad Deum stillat oculus meus

16:22

atque utinam sic iudicaretur vir cum Deo quomodo iudicatur filius hominis cum collega suo

16:23

ecce enim breves anni transeunt et semitam per quam non revertar ambulo.

17

17:1

spiritus meus adtenuabitur dies mei breuiabuntur et solum mihi superest sepulchrum

17:2

non peccavi et in amaritudinibus moratur oculus meus

17:3

libera me et pone iuxta te et cuiusvis manus pugnet contra me

17:4

cor eorum longe fecisti a disciplina et propterea non exaltabuntur

17:5

praedam pollicetur sociis et oculi filiorum eius deficient

17:6

posuit me quasi in proverbium vulgi et exemplum sum coram eis

17:7

caligavit ab indignatione oculus meus et membra mea quasi in nihili redacta sunt

17:8

stupebunt iusti super hoc et innocens contra hypocritam suscitabitur

17:9

et tenebit iustus viam suam et mundis manibus addet fortitudinem

17:10

igitur vos omnes convertimini et venite et non inveniam in vobis ullum sapientem

17:11

dies mei transierunt cogitationes meae dissipatae sunt torquentes cor meum

17:12

noctem verterunt in diem et rursum post tenebras spero lucem

17:13

si sustinuero infernus domus mea est in tenebris stravi lectulum meum

17:14

putredini dixi pater meus es mater mea et soror mea vermibus

17:15

ubi est ergo nunc praestolatio mea et patientiam meam quis considerat

17:16

in profundissimum infernum descendent omnia mea putasne saltem ibi erit requies mihi.

18

18:1

respondens autem Baldad Suites dixit

18:2

usque ad quem finem verba iactabitis intellegite prius et sic loquamur

18:3

quare reputati sumus ut iumenta et sorduimus coram vobis

18:4

qui perdis animam tuam in furore tuo numquid propter te derelinquetur terra et transferentur rupes de loco suo

18:5

nonne lux impii extinguetur nec splendeat flamma ignis eius

18:6

lux obtenebrescet in tabernaculo illius et lucerna quae super eum est extinguetur

18:7

artabuntur gressus virtutis eius et praecipitabit eum consilium suum

18:8

inmisit enim in rete pedes suos et in maculis eius ambulat

18:9

tenebitur planta illius laqueo et exardescet contra eum sitis

18:10

abscondita est in terra pedica eius et decipula illius super semitam

18:11

undique terrebunt eum formidines et involvent pedes eius

18:12

adtenuetur fame robur eius et inedia invadat costas illius

18:13

devoret pulchritudinem cutis eius consumat brachia illius primogenita mors

18:14

avellatur de tabernaculo suo fiducia eius et calcet super eum quasi rex interitus

18:15

habitent in tabernaculo illius socii eius qui non est aspergatur in tabernaculo eius sulphur

18:16

deorsum radices eius siccentur sursum autem adteratur messis eius

18:17

memoria illius pereat de terra et non celebretur nomen eius in plateis

18:18

expellet eum de luce in tenebras et de orbe transferet eum

18:19

non erit semen eius neque progenies in populo suo nec ullae reliquiae in regionibus eius

18:20

in die eius stupebunt novissimi et primos invadet horror

18:21

haec sunt ergo tabernacula iniqui et iste locus eius qui ignorat Deum.

19

19:1

respondens autem Iob dixit

19:2

usquequo adfligitis animam meam et adteritis me sermonibus

19:3

en decies confunditis me et non erubescitis opprimentes me

19:4

nempe et si ignoravi mecum erit ignorantia mea

19:5

at vos contra me erigimini et arguitis me obprobriis meis

19:6

saltem nunc intellegite quia Deus non aequo iudicio adflixerit me et flagellis suis me cinxerit

19:7

ecce clamabo vim patiens et nemo audiet vociferabor et non est qui iudicet

19:8

semitam meam circumsepsit et transire non possum et in calle meo tenebras posuit

19:9

spoliavit me gloria mea et abstulit coronam de capite meo

19:10

destruxit me undique et pereo et quasi evulsae arbori abstulit spem meam

19:11

iratus est contra me furor eius et sic me habuit quasi hostem suum

19:12

simul venerunt latrones eius et fecerunt sibi viam per me et obsederunt in gyro tabernaculum meum

19:13

fratres meos longe fecit a me et noti mei quasi alieni recesserunt a me

19:14

dereliquerunt me propinqui mei et qui me noverant obliti sunt mei

19:15

inquilini domus meae et ancillae meae sicut alienum habuerunt me et quasi peregrinus fui in oculis eorum

19:16

servum meum vocavi et non respondit ore proprio deprecabar illum

19:17

halitum meum exhorruit uxor mea et orabam filios uteri mei

19:18

stulti quoque despiciebant me et cum ab eis recessissem detrahebant mihi

19:19

abominati sunt me quondam consiliarii mei et quem maxime diligebam aversatus est me

19:20

PELLI meae consumptis carnibus adhesit os meum et derelicta sunt tantummodo labia circa dentes meos

19:21

miseremini mei miseremini mei saltem vos amici mei quia manus Domini tetigit me

19:22

quare persequimini me sicut Deus et carnibus meis saturamini

19:23

quis mihi tribuat ut scribantur sermones mei quis mihi det ut exarentur in libro

19:24

stilo ferreo et plumbi lammina vel certe sculpantur in silice

19:25

scio enim quod redemptor meus vivat et in novissimo de terra surrecturus sim

19:26

et rursum circumdabor pelle mea et in carne mea videbo Deum

19:27

quem visurus sum ego ipse et oculi mei conspecturi sunt et non alius reposita est haec spes mea in sinu meo

19:28

quare ergo nunc dicitis persequamur eum et radicem verbi inveniamus contra eum

19:29

fugite ergo a facie gladii quoniam ultor iniquitatum gladius est et scitote esse iudicium.

20

20:1

respondens autem Sophar Naamathites dixit

20:2

idcirco cogitationes meae variae succedunt sibi et mens in diversa rapitur

20:3

doctrinam qua me arguis audiam et spiritus intellegentiae meae respondebit mihi

20:4

hoc scio a principio ex quo positus est homo super terram

20:5

quod laus impiorum brevis sit et gaudium hypocritae ad instar puncti

20:6

si ascenderit usque ad caelum superbia eius et caput eius nubes tetigerit

20:7

quasi sterquilinum in fine perdetur et qui eum viderant dicent ubi est

20:8

velut somnium avolans non invenietur transiet sicut visio nocturna

20:9

oculus qui eum viderat non videbit neque ultra intuebitur eum locus suus

20:10

filii eius adterentur egestate et manus illius reddent ei dolorem suum

20:11

ossa eius implebuntur vitiis adolescentiae eius et cum eo in pulverem dormient

20:12

cum enim dulce fuerit in ore eius malum abscondet illud sub lingua sua

20:13

parcet illi et non derelinquet illud et celabit in gutture suo

20:14

panis eius in utero illius vertetur in fel aspidum intrinsecus

20:15

divitias quas devoravit evomet et de ventre illius extrahet eas Deus

20:16

caput aspidum suget occidet eum lingua viperarum

20:17

non videat rivulos fluminis torrentes mellis et butyri

20:18

luet quae fecit omnia nec tamen consumetur iuxta multitudinem adinventionum suarum sic et sustinebit

20:19

quoniam confringens nudavit pauperes domum rapuit et non aedificavit eam

20:20

nec est satiatus venter eius et cum habuerit quae cupierat possidere non poterit

20:21

non remansit de cibo eius et propterea nihil permanebit de bonis eius

20:22

cum satiatus fuerit artabitur aestuabit et omnis dolor inruet in eum

20:23

utinam impleatur venter eius ut emittat in eum iram furoris sui et pluat super illum bellum suum

20:24

fugiet arma ferrea et inruet in arcum aereum

20:25

eductus et egrediens de vagina sua et fulgurans in amaritudine sua vadent et venient super eum horribiles

20:26

omnes tenebrae absconditae sunt in occultis eius devorabit eum ignis qui non succenditur affligetur relictus in tabernaculo suo

20:27

revelabunt caeli iniquitatem eius et terra consurget adversus eum

20:28

apertum erit germen domus illius detrahetur in die furoris Dei

20:29

haec est pars hominis impii a Deo et hereditas verborum eius a Domino.

21

21:1

respondens autem Iob dixit

21:2

audite quaeso sermones meos et agetis paenitentiam

21:3

sustinete me ut et ego loquar et post mea si videbitur verba ridete

21:4

numquid contra hominem disputatio mea est ut merito non debeam contristari

21:5

adattendite me et obstupescite et superponite digitum ori vestro

21:6

et ego quando recordatus fuero pertimesco et concutit carnem meam tremor

21:7

quare ergo impii vivunt sublevati sunt confortatique divitiis

21:8

semen eorum permanet coram eis propinquorum turba et nepotum in conspectu eorum

21:9

domus eorum securae sunt et pacatae et non est virga Dei super illos

21:10

bos eorum concepit et non abortit vacca peperit et non est privata fetu suo

21:11

egrediuntur quasi greges parvuli eorum et infantes eorum exultant lusibus

21:12

tenent tympanum et citharam et gaudent ad sonitum organi

21:13

ducunt in bonis dies suos et in puncto ad inferna descendunt

21:14

qui dixerunt Deo recede a nobis et scientiam viarum tuarum nolumus

21:15

quid est Omnipotens ut serviamus ei et quid nobis prodest si oraverimus illum

21:16

verumtamen quia non sunt in manu eorum bona sua consilium impiorum longe sit a me

21:17

quotiens lucerna impiorum extinguetur et superveniet eis inundatio et dolores dividet furoris sui

21:18

erunt sicut paleae ante faciem venti et sicut favilla quam turbo dispergit

21:19

Deus servabit filiis illius dolorem patris et cum reddiderit tunc sciet

21:20

videbunt oculi eius interfectionem suam et de furore Omnipotentis bibet

21:21

quid enim ad eum pertinet de domo sua post se et si numerus mensuum eius dimidietur

21:22

numquid Deum quispiam docebit scientiam qui excelsos iudicat

21:23

iste moritur robustus et sanus dives et felix

21:24

viscera eius plena sunt adipe et medullis ossa illius inrigantur

21:25

alius vero moritur in amaritudine animae absque ullis opibus

21:26

et tamen simul in pulverem dormient et vermes operient eos

21:27

certe novi cogitationes vestras et sententias contra me iniquas

21:28

dicitis enim ubi est domus principis et ubi tabernacula impiorum

21:29

interrogate quemlibet de viatoribus et haec eadem eum intellegere cognoscetis

21:30

quia in diem perditionis servabitur malus et ad diem furoris ducitur

21:31
quis arguet coram eo viam eius et quae fecit quis reddet illi
21:32
ipse ad sepulchra ducetur et in congerie mortuorum vigilabit
21:33
dulcis fuit glareis Cocyti et post se omnem hominem trahet et ante se innumerabiles
21:34
quomodo igitur consolamini me frustra cum responsio vestra repugnare ostensa sit veritati.

22

22:1
respondens autem Eliphaz Themanites dixit
22:2
numquid Deo comparari potest homo etiam cum perfectae fuerit scientiae
22:3
quid prodest Deo si iustus fueris aut quid ei confers si immaculata fuerit via tua
22:4
numquid timens arguet te et veniet tecum in iudicium
22:5
et non propter malitiam tuam plurimam et infinitas iniquitates tuas
22:6
abstulisti enim pignus fratrum tuorum sine causa et nudos spoliasti vestibus
22:7
aquam lasso non dedisti et esurienti subtraxisti panem
22:8
in fortitudine brachii tui possidebas terram et potentissimus obtinebas eam
22:9
viduas dimisisti vacuas et lacertos pupillorum comminuisti
22:10
propterea circumdatus es laqueis et conturbat te formido subita
22:11
et putabas te tenebras non visurum et impetu aquarum inundantium non oppressurum
22:12
an cogitas quod Deus excelsior caelo et super stellarum vertices sublimetur
22:13
et dicis quid enim novit Deus et quasi per caliginem iudicat
22:14
nubes latibulum eius nec nostra considerat et circa cardines caeli perambulat
22:15
numquid semitam saeculorum custodire cupis quam calcaverunt viri iniqui
22:16
qui sublati sunt ante tempus suum et fluvius subvertit fundamentum eorum
22:17

qui dicebant Deo recede a nobis et quasi nihil possit facere Omnipotens aestimabant eum

22:18

cum ille implesset domos eorum bonis quorum sententia procul sit a me

22:19

videbunt iusti et laetabuntur et innocens subsannabit eos

22:20

nonne succisa est erectio eorum et reliquias eorum devoravit ignis

22:21

adquiesce igitur ei et habeto pacem et per haec habebis fructus optimos

22:22

suscipe ex ore illius legem et pone sermones eius in corde tuo

22:23

si reversus fueris ad Omnipotentem aedificaberis et longe facies iniquitatem a tabernaculo tuo

22:24

dabit pro terra silicem et pro silice torrentes aureos

22:25

eritque Omnipotens contra hostes tuos et argentum coacervabitur tibi

22:26

tunc super Omnipotentem deliciis afflues et elevabis ad Deum faciem tuam

22:27

rogabis eum et exaudiet te et vota tua reddes

22:28

decernes rem et veniet tibi et in viis tuis splendeat lumen

22:29

qui enim humiliatus fuerit erit in gloria et qui inclinaverit oculos suos ipse salvabitur

22:30

salvabitur innocens salvabitur autem munditia manuum suarum.

23

23:1

respondens autem Iob dixit

23:2

nunc quoque in amaritudine est sermo meus et manus plagae meae adgravata est super gemitum meum

23:3

quis mihi tribuat ut cognoscam et inveniam illum et veniam usque ad solium eius

23:4

ponam coram eo iudicium et os meum replebo increpationibus

23:5

ut sciam verba quae mihi respondeat et intellegam quid loquatur mihi

23:6

nolo multa fortitudine contendat mecum nec magnitudinis suae mole me premat

23:7

proponat aequitatem contra me et perveniat ad victoriam iudicium meum

23:8

si ad orientem iero non apparet si ad occidentem non intellegam eum

23:9

si ad sinistram quid agat non adprehendam eum si me vertam ad dextram non videbo illum

23:10

ipse vero scit viam meam et probavit me quasi aurum quod per ignem transit

23:11

vestigia eius secutus est pes meus viam eius custodivi et non declinavi ex ea

23:12

a mandatis labiorum eius non recessi et in sinu meo abscondi verba oris eius

23:13

ipse enim solus est et nemo avertere potest cogitationem eius et anima eius quodcumque voluerit hoc facit

23:14

cum expleverit in me voluntatem suam et alia multa similia praesto sunt ei

23:15

et idcirco a facie eius turbatus sum et considerans eum timore sollicitor

23:16

Deus mollivit cor meum et Omnipotens conturbavit me

23:17

non enim perii propter imminentes tenebras nec faciem meam operuit caligo.

24

24:1

ab Omnipotente non sunt abscondita tempora qui autem noverunt eum ignorant dies illius

24:2

alii terminos transtulerunt diripuerunt greges et paverunt eos

24:3

asinum pupillorum abigerunt et abstulerunt pro pignore bovem viduae

24:4

subverterunt pauperum viam et oppresserunt pariter mansuetos terrae

24:5

alii quasi onagri in deserto egrediuntur ad opus suum vigilantesque ad praedam praeparant panem liberis

24:6

agrum non suum demetunt et vineam eius quem vi oppresserunt vindemiant

24:7

nudos dimittunt homines indumenta tollentes quibus non est operimentum in frigore

24:8

quos imbres montium rigant et non habentes velamen amplexantur lapides

24:9

vim fecerunt depraedantes pupillos et vulgum pauperem spoliaverunt

24:10

nudis et incedentibus absque vestitu et esurientibus tulerunt spicas

24:11

inter acervos eorum meridiati sunt qui calcatis torcularibus sitiunt

24:12

de civitatibus fecerunt viros gemere et anima vulneratorum clamavit et Deus inultum abire non patitur

24:13

ipsi fuerunt rebelles luminis nescierunt vias eius nec reversi sunt per semitas illius

24:14

mane primo consurgit homicida interficit egenum et pauperem per noctem vero erit quasi fur

24:15

oculus adulteri observat caliginem dicens non me videbit oculus et operiet vultum suum

24:16

perfodit in tenebris domos sicut in die condixerant sibi et ignoraverunt lucem

24:17

si subito apparuerit aurora arbitrantur umbram mortis et sic in tenebris quasi in luce ambulant

24:18

levis est super faciem aquae maledicta sit pars eius in terra nec ambulet per viam vinearum

24:19

ad nimium calorem transeat ab aquis nivium et usque ad inferos peccatum illius

24:20

obliviscatur eius misericordia dulcedo illius vermes non sit in recordatione sed conteratur quasi lignum infructuosum

24:21

pavit enim sterilem et quae non parit et viduae bene non fecit

24:22

detrahit fortes in fortitudine sua et cum steterit non credit vitae suae

24:23

dedit ei Deus locum paenitentiae et ille abutitur eo in superbiam oculi autem eius sunt in viis illius

24:24

elevati sunt ad modicum et non subsistent et humiliabuntur sicut omnia et auferentur et sicut summitates spicarum conterentur

24:25

quod si non est ita quis me potest arguere esse mentitum et ponere ante Deum verba mea.

25

25:1

respondens autem Baldad Suites dixit

25:2

potestas et terror apud eum est qui facit concordiam in sublimibus suis

25:3

numquid est numerus militum eius et super quem non surget lumen illius

25:4

numquid iustificari potest homo comparatus Deo aut apparere mundus natus de muliere

25:5

ecce etiam luna non splendet et stellae non sunt mundae in conspectu eius

25:6

quanto magis homo putredo et filius hominis vermis.

26

26:1

respondens autem Iob dixit

26:2

cuius adiutor es numquid inbecilli et sustentas brachium eius qui non est fortis

26:3

cui dedisti consilium forsitan illi qui non habet sapientiam et prudentiam tuam ostendisti plurimam

26:4

quem docere voluisti nonne eum qui fecit spiramen tuum

26:5

ecce gigantes gemunt sub aquis et qui habitant cum eis

26:6

nudus est inferus coram illo et nullum est operimentum perditioni

26:7

qui extendit aquilonem super vacuum et adpendit terram super nihili

26:8

qui ligat aquas in nubibus suis ut non erumpant pariter deorsum

26:9

qui tenet vultum solii sui et expandit super illud nebulam suam

26:10

terminum circumdedit aquis usque dum finiantur lux et tenebrae

26:11

columnae caeli contremescunt et pavent ad nutum eius

26:12

in fortitudine illius repente maria congregata sunt et prudentia eius percussit superbum

26:13

spiritus eius ornavit caelos et obsetricante manu eius eductus est coluber tortuosus

26:14

ecce haec ex parte dicta sunt viarum eius et cum vix parvam stillam sermonis eius audierimus quis poterit tonitruum magnitudinis illius intueri.

27

27:1

addidit quoque Iob adsumens parabolam suam et dixit

27:2

vivit Deus qui abstulit iudicium meum et Omnipotens qui ad amaritudinem adduxit animam meam

27:3

quia donec superest halitus in me et spiritus Dei in naribus meis

27:4

non loquentur labia mea iniquitatem nec lingua mea meditabitur mendacium

27:5

absit a me ut iustos vos esse iudicem donec deficiam non recedam ab innocentia mea

27:6

iustificationem meam quam coepi tenere non deseram nec enim reprehendit me cor meum in omni vita mea

27:7

sit ut impius inimicus meus et adversarius meus quasi iniquus

27:8

quae enim spes est hypocritae si avare rapiat et non liberet Deus animam eius

27:9

numquid clamorem eius Deus audiet cum venerit super illum angustia

27:10

aut poterit in Omnipotente delectari et invocare Deum in omni tempore

27:11

docebo vos per manum Dei quae Omnipotens habeat nec abscondam

27:12

ecce vos omnes nostis et quid sine causa vana loquimini

27:13

haec est pars hominis impii apud Deum et hereditas violentorum quam ab Omnipotente suscipient

27:14

si multiplicati fuerint filii eius in gladio erunt et nepotes eius non saturabuntur pane

27:15

qui reliqui fuerint ex eo sepelientur in interitu et viduae illius non plorabunt

27:16

si conportaverit quasi terram argentum et sicut lutum praeparaverit vestimenta

27:17

praeparabit quidem sed iustus vestietur illis et argentum innocens dividet

27:18

aedificavit sicut tinea domum suam et sicut custos fecit umbraculum

27:19

dives cum dormierit nihil secum auferet aperit oculos suos et nihil inveniet

27:20

adprehendit eum quasi aqua inopia nocte opprimet eum tempestas

27:21

tollet eum ventus urens et auferet et velut turbo rapiet eum de loco suo

27:22

et mittet super eum et non parcat de manu eius fugiens fugiet

27:23

stringet super eum manus suas et sibilabit super illum intuens locum eius.

28

28:1

habet argentum venarum suarum principia et auro locus est in quo conflatur

28:2

ferrum de terra tollitur et lapis solutus calore in aes vertitur

28:3

tempus posuit tenebris et universorum finem ipse considerat lapidem quoque caliginis et umbram mortis

28:4

dividit torrens a populo peregrinante eos quos oblitus est pes egentis hominum et invios

28:5

terra de qua oriebatur panis in loco suo igne subversa est

28:6

locus sapphyri lapides eius et glebae illius aurum

28:7

semitam ignoravit avis nec intuitus est oculus vulturis

28:8

non calcaverunt eam filii institorum nec pertransivit per eam leaena

28:9

ad silicem extendit manum suam subvertit a radicibus montes

28:10

in petris rivos excidit et omne pretiosum vidit oculus eius

28:11

profunda quoque fluviorum scrutatus est et abscondita produxit in lucem

28:12

sapientia vero ubi invenitur et quis est locus intellegentiae

28:13

nescit homo pretium eius nec invenitur in terra suaviter viventium

28:14

abyssus dicit non est in me et mare loquitur non est mecum

28:15

non dabitur aurum obrizum pro ea nec adpendetur argentum in commutatione eius

28:16

non conferetur tinctis Indiae coloribus nec lapidi sardonico pretiosissimo vel sapphyro

28:17

non adaequabitur ei aurum vel vitrum nec commutabuntur pro ea vasa auri

28:18

excelsa et eminentia non memorabuntur conparatione eius trahitur autem sapientia de occultis

28:19

non adaequabitur ei topazium de Aethiopia nec tincturae mundissimae componetur

28:20

unde ergo sapientia veniet et quis est locus intellegentiae

28:21

abscondita est ab oculis omnium viventium volucres quoque caeli latet

28:22

perditio et mors dixerunt auribus nostris audivimus famam eius

28:23

Deus intellegit viam eius et ipse novit locum illius

28:24

ipse enim fines mundi intuetur et omnia quae sub caelo sunt respicit

28:25

qui fecit ventis pondus et aquas adpendit mensura

28:26

quando ponebat pluviis legem et viam procellis sonantibus

28:27

tunc vidit illam et enarravit et praeparavit et investigavit

28:28

et dixit homini ecce timor Domini ipsa est sapientia et recedere a malo intellegentia.

29

29:1

addidit quoque Iob adsumens parabolam suam et dixit

29:2

quis mihi tribuat ut sim iuxta menses pristinos secundum dies quibus Deus custodiebat me

29:3

quando splendebat lucerna eius super caput meum et ad lumen eius ambulabam in tenebris

29:4

sicut fui in diebus adulescentiae meae quando secreto Deus erat in tabernaculo meo

29:5

quando erat Omnipotens mecum et in circuitu meo pueri mei

29:6

quando lavabam pedes meos butyro et petra fundebat mihi rivos olei

29:7

quando procedebam ad portam civitatis et in platea parabant cathedram mihi

29:8

videbant me iuvenes et abscondebantur et senes adsurgentes stabant

29:9

principes cessabant loqui et digitum superponebant ori suo

29:10

vocem suam cohibebant duces et lingua eorum gutturi suo adherebat

29:11

auris audiens beatificabat me et oculus videns testimonium reddebat mihi

29:12

quod liberassem pauperem vociferantem et pupillum cui non esset adiutor

29:13

benedictio perituri super me veniebat et cor viduae consolatus sum

29:14

iustitia indutus sum et vestivit me sicut vestimento et diademate iudicio meo

29:15

oculus fui caeco et pes claudo

29:16

pater eram pauperum et causam quam nesciebam diligentissime investigabam

29:17

conterebam molas iniqui et de dentibus illius auferebam praedam

29:18

dicebamque in nidulo meo moriar et sicut palma multiplicabo dies

29:19

radix mea aperta est secus aquas et ros morabitur in messione mea

29:20

gloria mea semper innovabitur et arcus meus in manu mea instaurabitur

29:21

qui me audiebant expectabant sententiam et intenti tacebant ad consilium meum

29:22

verbis meis addere nihil audebant et super illos stillabat eloquium meum

29:23

expectabant me sicut pluviam et os suum aperiebant quasi ad imbrem serotinum

29:24

si quando ridebam ad eos non credebant et lux vultus mei non cadebat in terram

29:25

si voluissem ire ad eos sedebam primus cumque sederem quasi rex circumstante exercitu eram tamen maerentium consolator.

30

30:1

nunc autem derident me iuniores tempore quorum non dignabar patres ponere cum canibus gregis mei

30:2

quorum virtus manuum erat mihi pro nihilo et vita ipsa putabantur indigni

30:3

egestate et fame steriles qui rodebant in solitudine squalentes calamitate et miseria

30:4

et mandebant herbas et arborum cortices et radix iuniperorum erat cibus eorum

30:5

qui de convallibus ista rapientes cum singula repperissent ad ea cum clamore currebant

30:6
in desertis habitabant torrentium et in cavernis terrae vel super glaream

30:7
qui inter huiusmodi laetabantur et esse sub sentibus delicias computabant

30:8
filii stultorum et ignobilium et in terra penitus non parentes

30:9
nunc in eorum canticum versus sum et factus sum eis proverbium

30:10
abominantur me et longe fugiunt a me et faciem meam conspuere non verentur

30:11
faretram enim suam aperuit et adflixit me et frenum posuit in os meum

30:12
ad dexteram orientis calamitatis meae ilico surrexerunt pedes meos subverterunt et oppresserunt quasi fluctibus semitis suis

30:13
dissipaverunt itinera mea insidiati sunt mihi et praevaluerunt et non fuit qui ferret auxilium

30:14
quasi rupto muro et aperta ianua inruerunt super me et ad meas miserias devoluti sunt

30:15
redactus sum in nihili abstulisti quasi ventus desiderium meum et velut nubes pertransiit salus mea

30:16
nunc autem in memet ipso marcescit anima mea et possident me dies adflictionis

30:17
nocte os meum perforatur doloribus et qui me comedunt non dormiunt

30:18
in multitudine eorum consumitur vestimentum meum et quasi capitis tunicae sic cinxerunt me

30:19
comparatus sum luto et adsimilatus favillae et cineri

30:20
clamo ad te et non exaudis me sto et non respicis me

30:21
mutatus es mihi in crudelem et in duritia manus tuae adversaris mihi

30:22
elevasti me et quasi super ventum ponens elisisti me valide

30:23
scio quia morti tradas me ubi constituta domus est omni viventi

30:24
verumtamen non ad consumptionem eorum emittis manum tuam et si corruerint ipse salvabis

30:25
flebam quondam super eum qui adflictus erat et conpatiebatur anima mea pauperi

30:26

expectabam bona et venerunt mihi mala praestolabar lucem et eruperunt tenebrae

30:27

interiora mea efferbuerunt absque ulla requie praevenierunt me dies afflictionis

30:28

maerens incedebam sine furore consurgens in turba clamavi

30:29

frater fui draconum et socius strutionum

30:30

cutis mea denigrata est super me et ossa mea aruerunt prae caumate

30:31

versa est in luctum cithara mea et organum meum in vocem flentium.

31

31:1

pepigi foedus cum oculis meis ut ne cogitarem quidem de virgine

31:2

quam enim partem haberet Deus in me desuper et hereditatem Omnipotens de excelsis

31:3

numquid non perditio est iniquo et alienatio operantibus iniustitiam

31:4

nonne ipse considerat vias meas et cunctos gressus meos dinumerat

31:5

si ambulavi in vanitate et festinavit in dolo pes meus

31:6

adpendat me in statera iusta et sciat Deus simplicitatem meam

31:7

si declinavit gressus meus de via et si secutum est oculos meos cor meum et in manibus meis adhesit macula

31:8

seram et alius comedat et progenies mea eradicetur

31:9

si deceptum est cor meum super mulierem et si ad ostium amici mei insidiatus sum

31:10

scortum sit alteri uxor mea et super illam incurventur alii

31:11

hoc enim nefas est et iniquitas maxima

31:12

ignis est usque ad perditionem devorans et omnia eradicans genimina

31:13

si contempsisti subire iudicium cum servo meo et ancillae meae cum disceptarent adversum me

31:14

quid enim faciam cum surrexerit ad iudicandum Deus et cum quaesierit quid respondebo illi

31:15

numquid non in utero fecit me qui et illum operatus est et formavit in vulva unus

31:16

si negavi quod volebant pauperibus et oculos viduae expectare feci

31:17

si comedi buccellam meam solus et non comedit pupillus ex ea

31:18

quia ab infantia mea crevit mecum miseratio et de utero matris meae egressa est mecum

31:19

si despexi pereuntem eo quod non habuerit indumentum et absque operimento pauperem

31:20

si non benedixerunt mihi latera eius et de velleribus ovium mearum calefactus est

31:21

si levavi super pupillum manum meam etiam cum viderem me in porta superiorem

31:22

umerus meus a iunctura sua cadat et brachium meum cum suis ossibus confringatur

31:23

semper enim quasi tumentes super me fluctus timui Deum et pondus eius ferre non potui

31:24

si putavi aurum robur meum et obrizae dixi fiducia mea

31:25

si laetatus sum super multis divitiis meis et quia plurima repperit manus mea

31:26

si vidi solem cum fulgeret et lunam incedentem clare

31:27

et lactatum est in abscondito cor meum et osculatus sum manum meam ore meo

31:28

quae est iniquitas maxima et negatio contra Deum altissimum

31:29

si gavisus sum ad ruinam eius qui me oderat et exultavi quod invenisset eum malum

31:30

non enim dedi ad peccandum guttur meum ut expeterem maledicens animam eius

31:31

si non dixerunt viri tabernaculi mei quis det de carnibus eius ut saturemur

31:32

foris non mansit peregrinus ostium meum viatori patuit

31:33

si abscondi quasi homo peccatum meum et celavi in sinu meo iniquitatem meam

31:34

si expavi ad multitudinem nimiam et despectio propinquorum terruit me et non magis tacui
nec egressus sum ostium

31:35

quis mihi tribuat auditorem ut desiderium meum Omnipotens audiat et librum scribat ipse qui iudicat

31:36

ut in umero meo portem illum et circumdem illum quasi coronam mihi

31:37

per singulos gradus meos pronuntiabo illum et quasi principi offeram eum

31:38

si adversum me terra mea clamat et cum ipsa sulci eius deflent

31:39

si fructus eius comedi absque pecunia et animam agricolarum eius adflixit

31:40

pro frumento oriatur mihi tribulus et pro hordeo spina finita sunt verba Iob.

32

32:1

omiserunt autem tres viri isti respondere Iob eo quod iustus sibi videretur

32:2

et iratus indignatusque Heliu filius Barachel Buzites de cognatione Ram iratus est autem adversus Iob eo quod iustum se esse diceret coram Deo

32:3

porro adversum amicos eius indignatus est eo quod non invenissent responsionem rationabilem sed tantummodo condemnassent Iob

32:4

igitur Heliu expectavit Iob loquentem eo quod seniores se essent qui loquebantur

32:5

cum autem vidisset quod tres respondere non potuissent iratus est vehementer

32:6

respondensque Heliu filius Barachel Buzites dixit iunior sum tempore vos autem antiquiores idcirco dimisso capite veritus sum indicare vobis meam sententiam

32:7

sperabam enim quod aetas prolixior loqueretur et annorum multitudo doceret sapientiam

32:8

sed ut video spiritus est in hominibus et inspiratio Omnipotentis dat intellegentiam

32:9

non sunt longevi sapientes nec senes intellegunt iudicium

32:10

ideo dicam audite me ostendam vobis etiam ego meam scientiam

32:11

expectavi enim sermones vestros audivi prudentiam vestram donec disceptaremini sermonibus

32:12

et donec putabam vos aliquid dicere considerabam sed ut video non est qui arguere possit Iob et respondere ex vobis sermonibus eius

32:13

ne forte dicatis invenimus sapientiam Deus proiecit eum non homo

32:14

nihil locutus est mihi et ego non secundum vestros sermones respondebo illi

32:15

extimuerunt non responderunt ultra abstuleruntque a se eloquia

32:16

quoniam igitur expectavi et non sunt locuti steterunt nec responderunt ultra

32:17

respondebo et ego partem meam et ostendam scientiam meam

32:18

plenus sum enim sermonibus et coartat me spiritus uteri mei

32:19

en venter meus quasi mustum absque spiraculo quod lagunculas novas dirumpit

32:20

loquar et respirabo paululum aperiam labia mea et respondebo

32:21

non accipiam personam viri et Deum homini non aequabo

32:22

nescio enim quamdiu subsistam et si post modicum tollat me factor meus.

33

33:1

audi igitur Iob eloquia mea et omnes sermones meos ausculta

33:2

ecce aperui os meum loquatur lingua mea in faucibus meis

33:3

simplici corde meo sermones mei et sententiam labia mea puram loquentur

33:4

spiritus Dei fecit me et spiraculum Omnipotentis vivificavit me

33:5

si potes responde mihi et adversus faciem meam consiste

33:6

ecce et me sicut et te fecit Deus et de eodem luto ego quoque formatus sum

33:7

verumtamen miraculum meum non te terreat et eloquentia mea non sit tibi gravis

33:8

dixisti ergo in auribus meis et vocem verborum audivi

33:9

mundus sum ego absque delicto immaculatus et non est iniquitas in me

33:10

quia querellas in me repperit ideo arbitratus est me inimicum sibi

33:11

posuit in nervo pedes meos custodivit omnes semitas meas

33:12

hoc est ergo in quo non es iustificatus respondebo tibi quia maior sit Deus homine

33:13

adversum eum contendis quod non ad omnia verba responderit tibi

33:14

semel loquitur Deus et secundo id ipsum non repetit

33:15

per somnium in visione nocturna quando inruit sopor super homines et dormiunt in lectulo

33:16

tunc aperit aures virorum et erudiens eos instruit disciplinam

33:17

ut avertat hominem ab his quae facit et liberet eum de superbia

33:18

eruens animam eius a corruptione et vitam illius ut non transeat in gladium

33:19

increpat quoque per dolorem in lectulo et omnia ossa eius marcescere facit

33:20

abominabilis ei fit in vita sua panis et animae illius cibus ante desiderabilis

33:21

tabescet caro eius et ossa quae tecta fuerant nudabuntur

33:22

adpropinquabit corruptioni anima eius et vita illius mortiferis

33:23

si fuerit pro eo angelus loquens unum de milibus ut adnuntiet hominis aequitatem

33:24

miserebitur eius et dicet libera eum et non descendat in corruptionem inveni in quo ei propitier

33:25

consumpta est caro eius a suppliciis revertatur ad dies adolescentiae suae

33:26

deprecabitur Deum et placabilis ei erit et videbit faciem eius in iubilo et reddet homini iustitiam suam

33:27

respiciet homines et dicet peccavi et vere deliqui et ut eram dignus non recepi

33:28

liberavit animam suam ne pergeret in interitum sed vivens lucem videret

33:29

ecce haec omnia operatur Deus tribus vicibus per singulos

33:30

ut revocet animas eorum a corruptione et inluminet luce viventium

33:31

adtrade Iob et audi me et tace dum ego loquar

33:32

si autem habes quod loquaris responde mihi loquere volo enim te apparere iustum

33:33

quod si non habes audi me tace et docebo te sapientiam.

34

34:1

pronuntians itaque Heliu etiam haec locutus est

34:2

audite sapientes verba mea et eruditi auscultate me

34:3

auris enim verba probat et guttur escas gustu diiudicat

34:4

iudicium eligamus nobis et inter nos videamus quid sit melius

34:5

quia dixit Iob iustus sum et Deus subvertit iudicium meum

34:6

in iudicando enim me mendacium est violenta sagitta mea absque ullo peccato

34:7

quis est vir ut est Iob qui bibit subsannationem quasi aquam

34:8

qui graditur cum operantibus iniquitatem et ambulat cum viris impiis

34:9

dixit enim non placebit vir Deo etiam si cucurrerit cum eo

34:10

ideo viri cordati audite me absit a Deo impietas et ab Omnipotente iniquitas

34:11

opus enim hominis reddet ei et iuxta vias singulorum restituet

34:12

vere enim Deus non condemnabit frustra nec Omnipotens subvertet iudicium

34:13

quem constituit alium super terram aut quem posuit super orbem quem fabricatus est

34:14

si direxerit ad eum cor suum spiritum illius et flatum ad se trahet

34:15

deficiet omnis caro simul et homo in cinerem revertetur

34:16

si habes ergo intellectum audi quod dicitur et ausculta vocem eloquii mei

34:17

numquid qui non amat iudicium sanare potest et quomodo tu eum qui iustus est in tantum condemnas

34:18

qui dicit regi apostata qui vocat duces impios

34:19

qui non accipit personas principum nec cognovit tyrannum cum disceptaret contra pauperem
opus enim manuum eius sunt universi

34:20

subito morientur et in media nocte turbabuntur populi et pertransibunt et auferent violentum
absque manu

34:21

oculi enim eius super vias hominum et omnes gressus eorum considerat

34:22

non sunt tenebrae et non est umbra mortis ut abscondantur ibi qui operantur iniquitatem

34:23

neque enim ultra in hominis potestate est ut veniat ad Deum in iudicium

34:24

conteret multos innumerabiles et stare faciet alios pro eis

34:25

novit enim opera eorum et idcirco inducet noctem et conterentur

34:26

quasi impios percussit eos in loco videntium

34:27

qui quasi de industria recesserunt ab eo et omnes vias eius intellegere noluerunt

34:28

ut pervenire facerent ad eum clamorem egeni et audiret vocem pauperum

34:29

ipso enim concedente pacem quis est qui condemnet ex quo absconderit vultum quis est qui
contempletur eum et super gentem et super omnes homines

34:30

qui regnare facit hominem hypocritam propter peccata populi

34:31

quia ergo ego locutus sum ad Deum te quoque non prohibeo

34:32

si erravi tu doce me si iniquitatem locutus sum ultra non addam

34:33

numquid a te Deus expetit eam quia displicuit tibi tu enim coepisti loqui et non ego quod si
quid nosti melius loquere

34:34

virii intellegentes loquantur mihi et vir sapiens audiat me

34:35

Iob autem stulte locutus est et verba illius non sonant disciplinam

34:36

pater mi probetur Iob usque ad finem ne desinas in hominibus iniquitatis

34:37

quia addit super peccata sua blasphemiam inter nos interim constringatur et tunc ad iudicium
provocet sermonibus suis Deum.

35

35:1
igitur Heliu haec rursum locutus est
35:2
numquid aequa tibi videtur tua cogitatio ut diceres iustior Deo sum
35:3
dixisti enim non tibi placet quod rectum est vel quid tibi proderit si ego peccavero
35:4
itaque ego respondebo sermonibus tuis et amicis tuis tecum
35:5
suspice caelum et intueri et contemplare aethera quod altior te sit
35:6
si peccaveris quid ei nocebis et si multiplicatae fuerint iniquitates tuae quid facies contra eum
35:7
porro si iuste egeris quid donabis ei aut quid de manu tua accipiet
35:8
homini qui similis tui est nocebit impietas tua et filium hominis adiuvabit iustitia tua
35:9
propter multitudinem calumniatorum clamabunt et heiulabunt propter vim brachii tyrannorum
35:10
et non dixit ubi est Deus qui fecit me qui dedit carmina in nocte
35:11
qui docet nos super iumenta terrae et super volucres caeli erudit nos
35:12
ibi clamabunt et non exaudiet propter superbiam malorum
35:13
non ergo frustra audiet Deus et Omnipotens singulorum causas intuebitur
35:14
etiam cum dixeris non considerat iudicare coram eo et expecta eum
35:15
nunc enim non infert furorem suum nec ulciscitur scelus valde
35:16
ergo Iob frustra aperit os suum et absque scientia verba multiplicat.

36

36:1
addens quoque Heliu haec locutus est
36:2
sustine me paululum et indicabo tibi adhuc enim habeo quod pro Deo loquar
36:3
repetam scientiam meam a principio et operatorem meum probabo iustum

36:4
vere enim absque mendacio sermones mei et perfecta scientia probabitur tibi

36:5
Deus potentes non abicit cum et ipse sit potens

36:6
sed non salvat impios et iudicium pauperibus tribuit

36:7
non aufert a iusto oculos suos et reges in solio conlocat in perpetuum et illi eriguntur

36:8
et si fuerint in catenis et vinciantur funibus paupertatis

36:9
indicabit eis opera eorum et scelera eorum quia violenti fuerint

36:10
revelabit quoque aurem eorum ut corripiat et loquetur ut revertantur ab iniquitate

36:11
si audierint et observaverint conplebunt dies suos in bono et annos suos in gloria

36:12
si autem non audierint transibunt per gladium et consumentur in stultitia

36:13
simulatores et callidi provocant iram Dei neque clamabunt cum vincti fuerint

36:14
moriatur in tempestate anima eorum et vita eorum inter effeminatos

36:15
eripiet pauperem de angustia sua et revelabit in tribulatione aurem eius

36:16
igitur salvabit te de ore angusto latissime et non habentis fundamentum subter se requies
autem mensae tuae erit plena pinguedine

36:17
causa tua quasi impii iudicata est causam iudiciumque recipies

36:18
non te ergo superet ira ut aliquem opprimas nec multitudo donorum inclinet te

36:19
depone magnitudinem tuam absque tribulatione et omnes robustos fortitudine

36:20
ne protrahas noctem ut ascendant populi pro eis

36:21
cave ne declines ad iniquitatem hanc enim coepisti sequi post miseriam

36:22
ecce Deus excelsus in fortitudine sua et nullus ei similis in legislatoribus

36:23
quis poterit scrutari vias eius aut quis ei dicere operatus es iniquitatem

36:24
memento quod ignores opus eius de quo cecinerunt viri

36:25

omnes homines vident eum unusquisque intuetur procul

36:26

ecce Deus magnus vincens scientiam nostram numerus annorum eius inaestimabilis

36:27

qui aufert stillas pluviae et effundit imbres ad instar gurgitum

36:28

qui de nubibus fluunt quae praetexunt cuncta desuper

36:29

si voluerit extendere nubes quasi tentorium suum

36:30

et fulgurare lumine suo desuper cardines quoque maris operiet

36:31

per haec enim iudicat populos et dat escas multis mortalibus

36:32

in manibus abscondit lucem et praecipit ei ut rursus adveniat

36:33

adnuntiat de ea amico suo quod possessio eius sit et ad eam possit ascendere.

37

37:1

super hoc expavit cor meum et emotum est de loco suo

37:2

audite auditionem in terrore vocis eius et sonum de ore illius procedentem

37:3

subter omnes caelos ipse considerat et lumen illius super terminos terrae

37:4

post eum rugiet sonitus tonabit voce magnitudinis suae et non investigabitur cum audita fuerit vox eius

37:5

tonabit Deus in voce sua mirabiliter qui facit magna et inscrutabilia

37:6

qui praecipit nivi ut descendat in terram et hiemis pluviis et imbri fortitudinis suae

37:7

qui in manu omnium hominum signat ut noverint singuli opera sua

37:8

ingredietur bestia latibulum et in antro suo morabitur

37:9

ab interioribus egreditur tempestas et ab Arcturo frigus

37:10

flante Deo concrescit gelu et rursum latissimae funduntur aquae

37:11

frumentum desiderat nubes et nubes spargunt lumen suum

37:12

quae lustrant per circuitum quocumque eas voluntas gubernantis duxerit ad omne quod praeceperit illis super faciem orbis terrarum

37:13

sive in una tribu sive in terra sua sive in quocumque loco misericordiae suae eas iusserit inveniri

37:14

ausculta haec Iob sta et considera miracula Dei

37:15

numquid scis quando praeceperit Deus pluviis ut ostenderent lucem nubium eius

37:16

numquid nosti semitas nubium magnas et perfectas scientias

37:17

nonne vestimenta tua calida sunt cum perflata fuerit terra austro

37:18

tu forsitan cum eo fabricatus es caelos qui solidissimi quasi aere fusi sunt

37:19

ostende nobis quid dicamus illi nos quippe involvimur tenebris

37:20

quis narrabit ei quae loquor etiam si locutus fuerit homo devorabitur

37:21

at nunc non vident lucem subito aer cogitur in nubes et ventus transiens fugabit eas

37:22

ab aquilone aurum venit et ad Deum formidolosa laudatio

37:23

digne eum invenire non possumus magnus fortitudine et iudicio et iustitia et enarrari non potest

37:24

ideo timebunt eum viri et non adebunt contemplari omnes qui sibi videntur esse sapientes.

38

38:1

respondens autem Dominus Iob de turbine dixit

38:2

quis est iste involvens sententias sermonibus inperitis

38:3

accinge sicut vir lumbos tuos interrogabo te et responde mihi

38:4

ubi eras quando ponebam fundamenta terrae indica mihi si habes intellegentiam

38:5

quis posuit mensuras eius si nosti vel quis tetendit super eam lineam

38:6

super quo bases illius solidatae sunt aut quis dimisit lapidem angularem eius

38:7
cum me laudarent simul astra matutina et iubilarent omnes filii Dei

38:8
quis conclusit ostiis mare quando erumpebat quasi de vulva procedens

38:9
cum ponerem nubem vestimentum eius et caligine illud quasi pannis infantiae obvolverem

38:10
circumdedi illud terminis meis et posui vectem et ostia

38:11
et dixi usque huc venies et non procedes amplius et hic confringes tumentes fluctus tuos

38:12
numquid post ortum tuum praecepisti diluculo et ostendisti aurorae locum suum

38:13
et tenuisti concutiens extrema terrae et excussisti impios ex ea

38:14
restituetur ut lutum signaculum et stabit sicut vestimentum

38:15
auferetur ab impiis lux sua et brachium excelsum confringetur

38:16
numquid ingressus es profunda maris et in novissimis abyssis deambulasti

38:17
numquid apertae tibi sunt portae mortis et ostia tenebrosa vidisti

38:18
numquid considerasti latitudines terrae indica mihi si nosti omnia

38:19
in qua via habitat lux et tenebrarum quis locus sit

38:20
ut ducas unumquodque ad terminos suos et intellegas semitas domus eius

38:21
sciebas tunc quod nasciturus esses et numerum dierum tuorum noveras

38:22
numquid ingressus es thesauros nivis aut thesauros grandinis aspexisti

38:23
quae praeparavi in tempus hostis in diem pugnae et belli

38:24
per quam viam spargitur lux dividitur aestus super terram

38:25
quis dedit vehementissimo imbri cursum et viam sonantis tonitru

38:26
ut plueret super terram absque homine in deserto ubi nullus mortalium commoratur

38:27
ut impleret inviam et desolatam et produceret herbas virentes

38:28

quis est pluviae pater vel quis genuit stillas roris

38:29

de cuius utero egressa est glacies et gelu de caelo quis genuit

38:30

in similitudinem lapidis aquae durantur et superficies abyssi constringitur

38:31

numquid coniungere valebis micantes stellas Pliadis aut gyrum Arcturi poteris dissipare

38:32

numquid producis luciferum in tempore suo et vesperum super filios terrae consurgere facis

38:33

numquid nosti ordinem caeli et pones rationem eius in terra

38:34

numquid elevabis in nebula vocem tuam et impetus aquarum operiet te

38:35

numquid mittes fulgura et ibunt et revertentia dicent tibi adsumus

38:36

quis posuit in visceribus hominis sapientiam vel quis dedit gallo intellegentiam

38:37

quis enarravit caelorum rationem et concentum caeli quis dormire faciet

38:38

quando fundebatur pulvis in terram et glebae conpingebantur

38:39

numquid capies leaenae praedam et animam catulorum eius implebis

38:40

quando cubant in antris et in specubus insidiantur

38:41

quis praeparat corvo escam suam quando pulli eius ad Deum clamant vagantes eo quod non habeant cibos.

39

39:1

numquid nosti tempus partus hibicum in petris vel parturientes cervas observasti

39:2

dinumerasti menses conceptus earum et scisti tempus partus earum

39:3

incurvantur ad fetum et pariunt et rugitus emittunt

39:4

separantur filii earum pergunt ad pastum egrediuntur et non revertuntur ad eas

39:5

quis dimisit onagrum liberum et vincula eius quis solvit

39:6

cui dedi in solitudine domum et tabernacula eius in terra salsuginis

39:7

contemnit multitudinem civitatis clamorem exactoris non audit

39:8

circumspicit montes pascuae suae et virentia quaeque perquirat

39:9

numquid volet rinoceros servire tibi aut morabitur ad praesepe tuum

39:10

numquid alligabis rinocerota ad arandum loro tuo aut confringet glebas vallium post te

39:11

numquid fiduciam habebis in magna fortitudine eius et derelinques ei labores tuos

39:12

numquid credes ei quoniam reddat sementem tibi et aream tuam congreget

39:13

pinna strutionum similis est pinnis herodii et accipitris

39:14

quando derelinquit in terra ova sua tu forsitan in pulvere calefacis ea

39:15

obliviscitur quod pes conculcet ea aut bestiae agri conterant

39:16

duratur ad filios suos quasi non sint sui frustra laboravit nullo timore cogente

39:17

privavit enim eam Deus sapientia nec dedit illi intellegentiam

39:18

cum tempus fuerit in altum alas erigit deridet equitem et ascensorem eius

39:19

numquid praebebis equo fortitudinem aut circumdabis collo eius hinnitum

39:20

numquid suscitabis eum quasi lucustas gloria narium eius terror

39:21

terram ungula fodit exultat audacter in occursum pergit armatis

39:22

contemnit pavorem nec cedit gladio

39:23

super ipsum sonabit faretra vibrabit hasta et clypeus

39:24

fervens et fremens sorbet terram nec reputat tubae sonare clangorem

39:25

ubi audierit bucinam dicet va procul odoratur bellum exhortationem ducum et ululatum exercitus

39:26

numquid per sapientiam tuam plumescit accipiter expandens alas suas ad austrum

39:27

aut ad praeceptum tuum elevabitur aquila et in arduis ponet nidum suum

39:28

in petris manet et in praeruptis silicibus commoratur atque inaccessis rupibus

39:29

inde contemplatur escam et de longe oculi eius prospiciunt

39:30

pulli eius lambent sanguinem et ubicumque cadaver fuerit statim adest

39:31

et adiecit Dominus et locutus est ad Iob

39:32

numquid qui contendit cum Deo tam facile conquiescit utique qui arguit Deum debet respondere ei

39:33

respondens autem Iob Domino dixit

39:34

qui leviter locutus sum respondere quid possum manum meam ponam super os meum

39:35

unum locutus sum quod utinam non dixissem et alterum quibus ultra non addam.

40

40:1

respondens autem Dominus Iob de turbine ait

40:2

accinge sicut vir lumbos tuos interrogabo te et indica mihi

40:3

numquid irritum facies iudicium meum et condemnabis me ut tu iustificeris

40:4

et si habes brachium sicut Deus et si voce simili tonas

40:5

circumda tibi decorem et in sublime erigere et esto gloriosus et speciosis induere vestibus

40:6

disperge superbos furore tuo et respiciens omnem arrogantem humilia

40:7

respice cunctos superbos et confunde eos et contere impios in loco suo

40:8

absconde eos in pulvere simul et facies eorum demerge in foveam

40:9

et ego confitebor quod salvare te possit dextera tua

40:10

ecce Behemoth quem feci tecum faenum quasi bos comedet

40:11

fortitudo eius in lumbis eius et virtus illius in umbilicis ventris eius

40:12

constringit caudam suam quasi cedrum nervi testiculorum eius perplexi sunt

40:13

ossa eius velut fistulae aeris cartilago illius quasi lamminae ferreae

40:14

ipse principium est viarum Dei qui fecit eum adplicabit gladium eius

40:15

huic montes herbas ferunt omnes bestiae agri ludent ibi

40:16

sub umbra dormit in secreto calami et locis humentibus

40:17

protegent umbrae umbram eius circumdabunt eum salices torrentis

40:18

ecce absorbebit fluvium et non mirabitur habet fiduciam quod influat Iordanis in os eius

40:19

in oculis eius quasi hamo capiet eum et in sudibus perforabit nares eius

40:20

an extrahere poteris Leviathan hamo et fune ligabis linguam eius

40:21

numquid pones circulum in naribus eius et armilla perforabis maxillam eius

40:22

numquid multiplicabit ad te preces aut loquetur tibi mollia

40:23

numquid feriet tecum pactum et accipies eum servum sempiternum

40:24

numquid includes ei quasi avi aut ligabis illum ancillis tuis

40:25

concident eum amici dividunt illum negotiatores

40:26

numquid implebis sagenas pelle eius et gurgustium piscium capite illius

40:27

pone super eum manum tuam memento belli nec ultra addas loqui

40:28

ecce spes eius frustrabitur eum et videntibus cunctis praecipitabitur.

41

41:1

non quasi crudelis suscitabo eum quis enim resistere potest vultui meo

41:2

quis ante dedit mihi ut reddam ei omnia quae sub caelo sunt mea sunt

41:3

non parcam ei et verbis potentibus et ad deprecandum compositis

41:4

quis revelavit faciem indumenti eius et in medium oris eius quis intrabit

41:5

portas vultus eius quis aperiet per gyrum dentium eius formido

41:6
corpus illius quasi scuta fusilia et compactum squamis se prementibus
41:7
una uni coniungitur et ne spiraculum quidem incedit per eas
41:8
una alteri adhaerebunt et tenentes se nequaquam separabuntur
41:9
sternutatio eius splendor ignis et oculi eius ut palpebrae diluculi
41:10
de ore eius lampades procedunt sicut taedae ignis accensae
41:11
de naribus eius procedit fumus sicut ollae succensae atque ferventis
41:12
halitus eius prunas ardere facit et flamma de ore eius egreditur
41:13
in collo eius morabitur fortitudo et faciem eius praecedet egestas
41:14
membra carnum eius coherentia sibi mittet contra eum fulmina et ad locum alium non
ferentur
41:15
cor eius indurabitur quasi lapis et stringetur quasi malleatoris incus
41:16
cum sublatus fuerit timebunt angeli et territi purgabuntur
41:17
cum adprehenderit eum gladius subsistere non poterit neque hasta neque torax
41:18
reputabit enim quasi paleas ferrum et quasi lignum putridum aes
41:19
non fugabit eum vir sagittarius in stipulam versi sunt ei lapides fundae
41:20
quasi stipulam aestimabit malleum et deridebit vibrantem hastam
41:21
sub ipso erunt radii solis sternet sibi aurum quasi lutum
41:22
fervescere faciet quasi ollam profundum mare ponet quasi cum unguenta bulliunt
41:23
post eum lucebit semita aestimabit abyssum quasi senescentem
41:24
non est super terram potestas quae conparetur ei qui factus est ut nullum timeret
41:25
omne sublime videt ipse est rex super universos filios superbiae.

42:1

respondens autem Iob Domino dixit

42:2

scio quia omnia potes et nulla te latet cogitatio

42:3

quis est iste qui celat consilium absque scientia ideo insipienter locutus sum et quae ultra modum excederent scientiam meam

42:4

audi et ego loquar interrogabo et ostende mihi

42:5

auditu auris audivi te nunc autem oculus meus videt te

42:6

idcirco ipse me reprehendo et ago paenitentiam in favilla et cinere

42:7

postquam autem locutus est Dominus verba haec ad Iob dixit ad Eliphaz Themaniten iratus est furor meus in te et in duos amicos tuos quoniam non estis locuti coram me rectum sicut servus meus Iob

42:8

sumite igitur vobis septem tauros et septem arietes et ite ad servum meum Iob et offerte holocaustum pro vobis Iob autem servus meus orabit pro vobis faciem eius suscipiam ut non vobis inputetur stultitia neque enim locuti estis ad me recta sicut servus meus Iob

42:9

abierunt ergo Eliphaz Themanites et Baldad Suites et Sophar Naamathites et fecerunt sicut locutus fuerat ad eos Dominus et suscepit Dominus faciem Iob

42:10

Dominus quoque conversus est ad paenitentiam Iob cum oraret ille pro amicis suis et addidit Dominus omnia quaecumque fuerant Iob duplicia

42:11

venerunt autem ad eum omnes fratres sui et universae sorores suae et cuncti qui noverant eum prius et comederunt cum eo panem in domo eius et moverunt super eum caput et consolati sunt eum super omni malo quod intulerat Dominus super eum et dederunt ei unusquisque ovem unam et inaurem auream unam

42:12

Dominus autem benedixit novissimis Iob magis quam principio eius et facta sunt ei quattuordecim milia ovium et sex milia camelorum et mille iuga boum et mille asinae

42:13

et fuerunt ei septem filii et filiae tres

42:14

et vocavit nomen unius Diem et nomen secundae Cassia et nomen tertiae Cornu stibii

42:15

non sunt autem inventae mulieres speciosae sicut filiae Iob in universa terra deditque eis pater suus hereditatem inter fratres earum

42:16

vixit autem Iob post haec centum quadraginta annis et vidit filios suos et filios filiorum suorum usque ad quartam generationem et mortuus est senex et plenus dierum.